

JESTLI JĀ• TĀŠM MUSLIMĀ®M NEKĀ~IVDĀ•M ...

PondĀ•lĀ-, 30 Ā™Ā-jen 2017

Místní knihovna mĀ•la pĀ™es prázdniny zavĀ™eno a já mĀ•la Ā•tenáĀ™ský absĀ•ák. Beletrii si uĀ¾ dávno pro sebe nekupuji, protoĀ¾e nemám nafukovací byt, tu si pouze pĀ•jĀ•uji. A tak jsem zaĀ•átkem záĀ™í vletĀ•la do knihovny, abych zjistila, co tam mají nového. UkoĀ™istila jsem několik detektivek z výpĀ•jĀ•ního fondu z Kladna, jeden historický román a cestopis. Cestopisy vĀ•tšinou neĀ•tu, ale tady ten mĀ•l zajímavý nadpis „PĀ•t let v Pakistánu“.

Není pravda, Ā¾e nejdál na východ jsem byla jenom v Hradci Králové, ale svého Ā•asu se v Ā•ecku Ā¾ádní muslimové nevyskytovali a v Rumunsku, Srbsku a Albánii jste spíš narazili na zlodĀ•jského místního domorodce, cikánského vzhledu, s noĀ¾em velikosti maĀ•ety. Cestopis „PĀ•t let v Pakistánu“ napsala manĀ¾elka našeho velvyslance Viera Langerová, která tam s manĀ¾elem a synem proĀ¾ila pĀ•t let, od roku 2003 do roku 2008, pĀ™eváĀ•nĀ• v hlavním mĀ•stĀ• Islámábádu. Tady je pár postĀ™ehĀ• z knihy: Pokud pĀ™ijdete do nové země a nemáte znalosti místního jazyka, je na místě se zdvoĀ™ile nauĀ•it alespoĀ• pár základní slov: Urdu, Ā•okidar, parda, haram, burka, Ramadán, Eid al-Adhá Urdu je pozdrav v urdštinĀ•, kterým se vyslancova rodina na uvítanou pozdravila se svými strĀ¾ci - Ā•okidar amabasády. Strach nás v Pakistánu provázel témĀ•Ā™ všude, kam jsme s hnuli i na hlídaném velvyslanectví. ZvlášĀ• mne strašil fakt, Ā¾e mnoho pĀ™islůšníkĀ• Talibanu po odchodu ze „sluĀ¾by“, stalo zamĀ•stnanci bezpečnostních sluĀ¾eb. Jako nebezpečné byly vyhodnoceny i mé procházky se psem i nakupování v nedalekém obchodním centru. Sedím tedy tiše doma a sĀ¾írám se pĀ™edstavou davu vousatých fanatikĀ• v bílých modlitebních Ā•epiĀ•kách pĀ™elézajících nášplot. V noci nemĀ•Ā¾u usnout, pronásledují mne krvavé pĀ™edstavy. Na náše strĀ¾ce se nedalo spolehnout, Ā•astá byla jejich absence, potĀ™ebovali se modlit, nebo dostali hlad a tak odešli.Nakonec mne uklidnilo to, Ā¾e se všichni bojí náší kokĀ™ice Matyldy. Obrovský sousedský voják se samopalem, couvající pĀ™ed štĀ•kotem malého pejska – tento obraz mĀ•l svoje kouzlo. Parda UĀ¾ první let pohled mĀ• upoutal stoprocentní absencí Ā¾en na ulicích. Moje pĀ™edstava, Ā¾e si koupím kolo a vydám se s fotoaparátem nadšené objevování okolí, se ztrácí jako pár nad hrncem. Jednoho rána toho mám dost a jdu sama pĀ•šky v triĀ•ku a bermudách do obchodu „všichni mi mĀ•Ā¾ou...“ StrĀ¾ci u bran na mne koukají jako na MarĀ•ana. Pak mĀ•j pohled padne na vysmátého Ā•okidara, který na mne Ā•umí z plastové Ā¾idliĀ•ky. Rychlým krokem k nĀ•mu pĀ™istoupím a vztekle zasyĀ•im: „NeĀ•um, nebo oslepneš!“ Málem ze Ā¾idliĀ•ky spadl, když se vrácím zpátky a má obĀ•Ā¾ mne spatĀ™í, mizí se ukrýt za vrata. Parda je naprosto izolace Ā¾en. Ā½ena je urĀ•ena plození a vyhovávání dĀ•tí a je tedy tĀ™eba jí k tomu vytvoĀ™it prostor a ušetĀ™it jí nebezpečných stykĀ• s muĀ¾skými prostĀ™edím. Pro jistotu se zeptám i zástupkynĀ• Ā¾en, jak se jí líbí tento pozĀ•statek harémĀ•. PĀ™ekvapenĀ• se na mne po a zeptá se: „A vám by se líbilo proĀ¾it celý Ā¾ivot mezi Ā•tyĀ™mi zdmi s dalšími manĀ¾elkami a tchýni, kde vĀ•tší slovo má váš pĀ•tiletý muĀ¾ský potomek?! Dalším dĀ•sledkem uzavírání Ā¾en v budovĀ• je vysoká lámavost kostí pro nedostatek vitanínu D V patriarchální a feudální společnosti je leĀ¾a úskok základní obranný prostĀ™edek. MuĀ¾i, neomezenému vládci nad Ā¾enami nelze Ā™íct ne. Ā½ena je nositelkou muĀ¾ské ctnosti a protoĀ¾e o vĀ¾dy nejistý, Ā¾íjí pod zámkem a obehnaný zdí. Pro Evropana je prostĀ™edí, kde se neĀ™íká ne, naprosto deorientující. Haram Haram je všechno co je zakázáno.Jeho hranice jsou rozplízlé, takĀ¾e haram je všechno, co jako zákaz urĀ•í místní dobrovolná náboĀ¾enská hlídka. ZuĀ™ím, když na mne muĀ¾i poulí oĀ•i. To se nelíbí mému muĀ¾i. „PĀ™ece je nemĀ•Ā¾eš takhle provokovat!“ podráĀ•dĀ•nĀ• mi radí, když doma chodím v triĀ•ku a šortkách. Vztekle sáhnu po došlé poštĀ•, otevĀ™u obálku a zkamením. Kdosi mi posílá katalog s fotkami Ā¾en znetvoĀ™ených kyselinou. Mám pocit, Ā¾e si musím dát Ā•tyĀ™i sprchy. „Za hanbu se zabijí.“ To slova mladého Pakistánce, který zastĀ™elil svou sestru a jejího pĀ™itele. DĀ•vodem bylo, Ā¾e mu nechtĀ•li sdĀ•lit, kde v noci Podle pakistánské Komise pro lidská práva v roce 2002 jenom v Sindhu zemĀ™elo kvĀ•li cti 340 lidí vĀ•etnĀ• 24 dĀ•tí. TĀ™ináčtá komnata. Vztahy bez citĀ•, city bez šance. Láska jako obscénní artíkl, sexuální deprivace a mĀ•j odpor nad zdejším genderovým segregá•ním kodexem. Ramadán Má doposud absentující pĀ™ímá zkušenost z prĀ•bĀ•hu Ramadánu se naplnila po okraj. ZaĀ•ala prozaicky. Vyšla jsem vesele z pekaĀ™ství s Ā•erstvou bagetou a jak je mým zvykem, její kĀ™upavý konec hned padl za obĀ•Ā¾ mé nekontrolované chtivosti. Odsuzující pohledy a hlavnĀ• mĀ•j strach zpĀ•sobily, Ā¾e mi peĀ•ivo zĀ•stalo trĀ•et v krku a já jsem nemĀ•la lepší nápad, neĀ¾ se zastavit, vyndat z

tašky plechovku koly a s úlevou se zbavit boule v krku. DomÁ jsem krÁ•ela tÁ•Á¾kým krokem provinilice a stále se mnÁ› zdálo, Á¾e mimo nadávek slyším, jak vzduchem uÁ¾ letí nÁ›jaký kámen. Je konec Ramadánu , Vánoce ante portas. PÁ™ízemná› touÁ¾ím po všech vánoÁ•ních vÁ•ních bez ohledu na to, co se za okny tohoto domu považuje za slušné. Na Slovensku nesmí chybĚt kapustnice s klobásou. Usedám k poÁ•ítaÁ•i a formuluji do elektronického prostoru prosbu, lépe Á™eÁ•eno „praseÁ•í“ SOS. S povzdechem pro sebe uzavírám: urazím, ale sním. Syn chodí do mezinárodní školy. Dneska mnÁ› s pohoršeným výrazem sdÁ›lil, Á¾e jeden spoluÁ¾ák urazil jeho muslimské kamarády. Jakýsi hloupý Evropan si dovolil do školy pÁ™inést chléb s „praseÁ•ím“ - jak se rouhavĚ› vyjádřil, salámem. Ale nakonec se muslimÁ•m omluvil a svaĚinu zahodil do koše. Tak nevím, Á•ím budeme na školních setkáních prezentovat Á•eskou republiku, výbĚr Nohovicovi písniÁ•ky „TÁ™i Á•uníci“ nejsou nejlepší nápad pro islámsky cítící publikum. Burka Nejkonzervativná›jší formou Á¾enského zahalování je burka, jakýsi "stan" pÁ™es celé tÁ›lo. Obléká se pÁ™es hlavu, která je kryta kápí vpÁ™edu s hustou mÁ™íÁ¾kou Á½ena tak sice vidí, ale okolí z ní nespátÁ™í ani oÁ•i. Burku nosí Á¾eny v nÁ›kterých oblastech Pákistánu. Á½eny, které celoÁ¾ivotná› nosí burku trpí nemocemi oÁ•í a Á™ídnutím kostí.

Eid al-Adhá V období Ramadánu vÁ›Á™ící pÁ™es den nesmí polknout ani slinu. Agresivita muslimÁ• díky sexuálnímu pÁ• a hladovĚ›ní prudce stoupá. Svoji agresivitu nakonec vybijou v následném období Eid al-Adhá. Velikost zviÁ™ete odvisí od movitosti rodiny, klidná› to máÁ¾e být i velbloud. Všechna zviÁ™ata jsou nejdÁ™ív vyzdobena barevnými vodítky. BeÁ• musí setrvat v domácnostech nÁ›kolik dní, aby byl bohulibý skutek opravdu citelný. Poté se sejde celá rodina a milÁ•ka podÁ™íznu tak, Á¾e zviÁ™e bolestivĚ› umírá, dusíc se vlastní krví. Dá se to pÁ™irovnat k Á•eské zabijaĚce provedené obzvláštĚ› brutálním zpÁ•sobem. PerliÁ•ka nakonec: Nastává období pomeranĚÁ•. Vesele nakupujeme asi desetakilový pytel za skromných 200 rupií, coÁ¾ pÁ™edstavuje asi tak našich 42,- KĚ• a nadšenĚ› pomeranĚ•uj. Jeden známý nám do toho nadšení zlomyslnĚ› vypráví historku o chybĚ, která se stala pÁ™i pÁ™ekladu Koránu, kde se prý tÁ›m, kteÁ™í pÁ™íjdou do nebe, slibuje tÁ™icet panen, hurisek, namísto pÁ•vodních tÁ™iceti pomeranĚÁ•. KdyÁ¾ tak stejného ovoce, tuším, Á¾e takováto pÁ™edstava posmrtného Á¾ivota není z nejpÁ™ílivĚ›jších. zaslala: DEERES